

BERICHTEN EN INFORMATIES VAN DE REDERSCENTRALE

MOEILIJKE TOESTAND IN BEDRIJF

Deze week woensdag werd op het Departement van Landbouw een tamelijke uitgebreide delegatie van de Rederscentrale ontvangen door de heer Van den Moortel, Secretaris-Generaal, en de heer Vandewalle, Adjunct-Kabinetschef van de Minister.

De bedoeling was, aan de hand van een zeer nauwkeurige kostenberekening alsmede van de evolutie van de opbrengsten zelf, duidelijk de zeer benarde toestand te bewijzen waarin onze bedrijfsgenoten zich thans bevinden.

Op basis daarvan werd dan ook aangedrongen op een reeks van maatregelen, de ene met onmiddellijke uitwerking, de andere op middellange termijn (struktuurmaatregelen), alsmede op EEG-vlak.

Van de gelegenheid werd natuurlijk ook gebruik gemaakt om te verwijzen naar datgene wat in het buitenland vanwege de overheid wordt gedaan ten aanzien van de zeevisserijsektor, al dan niet na havenafsluitingen of één of andere aktie. Gezien de belangrijkheid van dit gesprek, komen wij daarop volgende week uitvoeriger terug.

WAT MET DE IJSLANDVISSERIJ

Op dezelfde woensdag had een bespreking plaats maar dan op het Departement van Buitenlandse Zaken, in aanwezigheid van onze ambassadeur in Reykjavik, de heer Hartford.

Deze vergadering was een voortzetting van de bespreking in verband met het akkoord dat wij hebben met de IJslandse regering dat op 13 november van het lopend jaar verstrijkt. Een overzicht van de mogelijkheden die zich voor onze IJslandvaarders na deze datum zullen voordoen, werd besproken. Ook hierop komen wij terug.

ONZE KUSTVISSERS DIENEN BESCHERMD

Van bepaalde zijde heeft men de mond vol over bescherming van de vissstapel, quota en andere beperkende maatregelen voor onze reders. Er zijn hierover al veel woorden de nek gekraakt.

Men kan nu in de quotastelsels geloven of niet, maar feit blijft nog steeds dat bepaalde gronden, die bekend staan als broed- of paaigebieden enz..... moeten beschermd worden, hetgeen een beter en zeker en meer controleerbare oplossing zou zijn.

De Rederscentrale heeft dergelijke stelling steeds aangehouden en onze ambtenaren hebben dit op internationale besprekingen ook verdedigd. Het enige wat daarvan is overgebleven is dat in het raam van het quoteringstelsel voor schol en tong in 1975 niet met vaartuigen van meer dan 50 BT en 300 PK binnen de 12 mijlenzone van de kontinentale kust van de Noordzee mag worden gevist. De Britse kust valt hier dus buiten.

Wat wij thans echter zien is dat zelfs tot binnen onze eigen 3 mijl grote vissersvaartuigen, waaronder Nederlanders, onze kust afdreggen en aldus werkelijk aan broodroof doen ten nadele van onze kleine kustvissers-reders. Deze laatsten moeten met lede ogen toezien hoe dergelijke grote vaartuigen alles wat er nog uit te ha'en is, vangen, en meteen stellen wij de vraag wat onze overheid daartegen doet.

Het is onbegrijpelijk dat dergelijke grote vaartuigen, die toch andere mogelijkheden hebben, nog het werkterrein van onze kustvissers moeten bedreigen.

De «concurrentie» is bovendien zeer ongelijk als men weet dat deze kleine vaartuigen bij slecht weer onmiddellijk moeten binnenlopen terwijl grotere schepen gewoon kunnen blijven voort vissen, alsof er geen vuilte aan de lucht is.

Het ligt voor de hand dat in de periode die we thans meemaken dergelijke toestand des te meer naar voor komt.

Zeër terecht stellen deze mensen dan ook de vraag, waar blijft de controle van onze overheid, waarbij wij dan een tweede vraag aansluiten, hebben ze wel voldoende mogelijkheden om te controleren of wordt ook hier weer de visserij een tweederangsrol toebedeeld. Niet steeds de betrokken diensten zelf zijn immers verantwoordelijk, maar de schuld ligt hogerop...

In het buitenland zou tegen dergelijke feiten al heel vlug met krachtige middelen zijn opgetreden geworden.

DE TERUGBETALING VAN LENINGEN

Wij herinneren eraan dat reders die moeilijkheden ondervinden in verband met aflossingen van scheepskrediet aan de N.M.K.N. de gelegenheid hebben een verzoek in te dienen om uitstel van betaling te bekomen.

Elk geval zal evenwel individueel door de overheid worden behandeld. De leden gelieven zich derhalve tot het secretariaat van de Rederscentrale te wenden, dat dergelijke aanvragen dan indient.

Dezelfde opmerking geldt ook voor wat de nieuwbouwkredieten betreft. De Rederscentrale is op de hoogte van de mogelijkheden die zich terzake doen en inzonderheid voor wat de tussenkomst betreft die kan worden bekomen vanwege de E.E.G.-instanties. Er worden daaromtrent nogal veel onjuistheden of verwarring de wereld ingestuurd. Inlichtingen kunnen derhalve op het secretariaat worden bekomen.

Alle berichten en informaties uitgaande van de Rederscentrale worden ingelast buiten de verantwoordelijkheid van de redactie.

OFFERTES VOOR AFNAME VAN OPGEHOUDEN VIS BESTEMD VOOR DIERENVOEDING

De kandidaat afnemers voor opgehouden vis bestemd voor dierenvoeding in binnen- en buitenland worden ervan verwittigd dat zij hun offertes voor het tweede trimester 1975 op het secretariaat van de Rederscentrale, H. Baelskaai 25, Oostende, kunnen indienen tot donderdag 27 maart 1975 te 17 uur.

De nodige inlichtingen en formulieren kunnen op het sekretariaat van de Rederscentrale bekomen worden.

40 MILJOEN SUBSIDIE ALS HULP AAN DE ONVERKOCHE STOCKS TONIJN EN KABELJAUW IN FRANKRIJK

Naar aanleiding van de grote onverkochte diepvriesstocks in Frankrijk en waarin velen een voorloper zagen van de huidige prijsinstorting van de vis in de West-Europese landen, heeft de overheid gemeend te moeten tussenkomen met een subsidie van telkens iets meer dan 20 miljoen voor de tonijn en voor de kabeljauw. Het is inderdaad zo dat men in Frankrijk met een «onijnstock» van nagenoeg 12 miljoen kg. zit en met meer dan 10 miljoen kg. diepvrieskabeljauw. Terzelfdertijd verwacht men voor april de thuiskomst van de hoogzeevloot van hun eerste campagne die startte in januari. De regering heeft dan ook ingezien dat een dringende tussenkomst nodig is vooral voor likwidatie van de bestaande stocks. De gelden zullen dan ook in het bijzonder hiervoor dienen aangewend.

Anderzijds zal ook gelet worden op een onverantwoorde invoer uit derde landen.

Ook voor de tonijn heeft men maatregelen getroffen om de bestaande stocks te laten afvloeien door een aangepaste publiciteitscampagne, tussenkomst in de verkoop en het sluiten van de grenzen voor invoer uit Spanje. Het is inderdaad vooral dit land dat tonijn invoert in Frankrijk aan prijzen die de franse tonijn ter plaatse konkureren met het gevolg dat de conservenfabrieken de franse tonijn lieten staan. De franse conservenfabrieken hebben zich nu echter bereid verklaard zich tot de tonijn te wenden van franse herkomst. Verder hebben de conservenfabrieken eveneens aanvaard de aangevoerde makreel op te nemen aan een basisprijs van 12 fr. per kg.

LEES " HET VISSERIJBLAD "